

گفت وگو با عکاسان خبری مشهد درباره اهمیت ثبت تصاویر ماندگار تشییع پیکر رهبر شهیدانقلاب

شاهدان شکوه

عکس رویدادها شهرآرا

طنین همتی

گزارش روز

مراسم وداع با پیکر قائد شهیدانقلاب اسلامی حضرت آیت‌الله‌العظمی سیدعلی خامنه ای این هفته در تهران آغاز شده است و در مشهد ادامه می یابد.

می کند، به نظر من، عکاسی مستند با عکاسی خبری مرزهای هویتی متفاوتی دارد. عکاسی مستند، ورود به لایه های پنهان یک قصه است، یعنی چسبیدن به سوژه و غرق شدن در جزئیاتی که در نگاه اول دیده نمی شوند. در واقع، برخلاف خبر که تنها به اصل وقوع می پردازد، مستند به چگونگی وقوع اهمیت می دهد.او درباره دشواری های حضور در میدان های شلوغ شهر می گوید: در رویداد های عظیمی مثل تشییع سردار سلیمانی، عکاس بودن یعنی وارد شدن به یک میدان نبرد. وقتی جمعیت در جریانی سیل وار به سمت خاصی حرکت می کند، من عکاس باید بیاموزم چطور خلاف جهت شنا کنم. این فقط بحث مدیریت دوربین نیست، بلکه بحث مدیریت حضور است. من قبل از هر حرکتی، لوکیشن را مثل یک نقشه در ذهنم ترسیم می کنم تا بدانم در آن فشردگی نفس گیر، چگونه باید به بهترین زاویه دست پیداکنم.

این عکاس درباره سبک شخصی خود در ثبت تصاویر اظهار می کند: مستندسازی برایت ثابت دغدغه های شخصی از دل یک رویداد واقعی است. وقتی لنز را به سمت جمعیت می‌گیرم، انتخاب می‌کنم که به چه مؤلفه‌ای بها بدهم؛ گاهی مجذوب خطوط چهره‌ها می‌شوم که هرکدام قصه‌ای دارند و گاهی دنبال یک کنش جمعی هستم؛ مثل دست‌هایی که به هم گره شده‌اند یا پرچمی که میان چندین نفر دست به دست می‌شود. این نگاه منحصر به فرد من است که در کنار نگاه دیگر همکاران، ماهیت مستند را شکل می دهد.

- وقتی عکس، «نماد» تاریخ می‌شود**

سمنگانی درباره تجربه حرفه‌ای اش از برگزاری چنین رویدادهایی می‌گوید: در رویدادهای بزرگ، بخشی از کار ما شناس حضور است؛ اینکه درست در نقطه‌ای بایستی که اتفاقی رخ می دهد. اما نمی توان همه چیز را به شناس واگذار کرد. من روی زمان بندی ها حساب باز می‌کنم و با تحلیل مسیرها، جایگاه مناسب را حدس می‌زنم. تجربه در اینجا به کمک من می‌آید تا رفتار مردم را پیش بینی کنم؛ من از تجربیات گذشته آموخته‌ام که در فلان شرایط، مخاطب چه واکنش‌ها و اکت‌هایی بروز می دهد.

سمنگانی درباره شاخصه های یک عکس جریان ساز می‌گوید: برای من، خوب و بد عکس در اولویت نیست؛ آنچه اهمیت دارد، میزان نفوذ آن در ذهن مخاطب است. ماندگاری یک فریم، زمانی رقم می‌خورد که مردم پس از تماشای آن، درباره اش حرف بزنند. وقتی حجم این گفت‌وگوها بالا می‌رود، عکس از یک تصویر صرف خارج و به یک نماد تبدیل می‌شود؛ نمادی که به بخشی از تاریخ تصویری آن واقعه تبدیل می‌گردد. او با اشاره به تأثیر فضای مجازی می‌افزاید: مادر عصر الگوریتم هازندگی می‌کنیم؛ جایی که وقتی یک عکس وایرال (مورد توجه ویژه) می‌شود، به سرعت فضای شبکه‌های اجتماعی را به اشباع می‌رساند. این همان نقطه‌ای است که یک اثر می‌تواند به سرعت به حافظه جمعی نفوذ کند و به یک جریان تصویری تبدیل شود.

- تأثیریک اتفاق دراماتیک دریک عکس**

این عکاس در بیان مصداقی عینی از ثبت یک

اتفاق تاریخی در مشهد می‌گوید: اگر بخوام از یک تجربه متفاوت در مشهد مثال بزنم، باید به مراسم تشییع پیکر شهید سلیمانی اشاره کنم. در آن فضا، ناگهان هوا تاریک شد و مردم چراغ قوه های گوشی های خود را روشن کردند؛ صحنه‌ای که تا پیش از آن در تشییع‌ها کم سابقه یا بی سابقه بود. آن نوره‌ها فضای مراسم را به شدت دراماتیک و از نظر معنوی بسیار پررنگ‌تر از همیشه کرده بود.

سمنگانی درباره تفاوت فرمی این ثبت با تجربه‌های پیشین می‌گوید: در تشییع‌های معمول، سوژه همواره یک پیکر یا تابوت است که بر دست‌ان مردم یا روی خودروبی در حال حمل است و تمرکز اصلی عکاس، قاب بندی کنش‌های مردم در کنار آن پیکر است. اما تفاوت عکس تشییع سردار در مشهد، حضور آن نوره‌های موبایل بود که برای اولین بار، فضا را به کلی تغییر داد و یک درام تصویری تازه خلق کرد. در عکاسی مستند، همین تفاوت‌های کوچک در فرم و نور است که یک فریم را از دیگر تصاویر متمایز و ماندگار می‌کند.

- مستندنگاری، پلی میان «خبر» و «ماندگاری»**

سعید گلی، دیگر عکاس با سابقه در مشهد، بر این عقیده است: عکاسی خبری متکی بر «اکنون» است؛ تلاشی برای ثبت دقیق، سریع و بی‌واسطه وقایع برای اطلاع‌رسانی. در مقابل، عکاسی مستند، سفری به لایه‌های زیرین رویدادهاست. عکاسی در مشهد، با وجود همه چالش‌ها، ظرفیتی تراز اول در کشور دارد که گاهی پشت‌پشت هیاهوی «سرعت» پنهان می‌ماند.

گلی می‌افزاید: نگاه عکاسی خبری، نگاه سرعت است. این عکاسی باید در کمترین زمان ممکن، بیشترین اطلاعات را به مخاطب منتقل کند. اما عکاسی مستند، تلاشی برای فهم و روایت است. عکاس مستند به دنبال کشف عمق ماجراست و می‌خواهد داستانی را روایت کند که شاید در قاب‌های سریع و عجولانه خبری گم شود. این دو مسیر از هم جدا هستند، هرچند هر دو در نهایت به اطلاع‌رسانی ختم می‌شوند.

گلی برای تبیین جایگاه «اثر ماندگار»، به مثالی در جریان تشییع پیکر شهید سلیمانی در مشهد اشاره می‌کند: عکسی از «محمد طاقی» او معتقد است که موفقیت این عکس، ترکیبی از «هوشمندی» و «سرعت» بود. آن عکس از نمای بالا، در زمان غروب و با تمرکز بر نوره‌ای موبایل جمعیت گرفته شد. این اثر نه تنها در سطح ملی که در رسانه‌های معتبری مثل «گاردین» هم درخشید. اما چرا این عکس ماند؟ چون عکاس، پیش از وقوع حادثه، ذهنیت‌کاو رندی داشت و محل استراتژیکی را (بالای هتل) انتخاب کرده بود. بسیاری از عکاسان دیگر هم در آن جمعیت بودند، اما در میان فشار جمعیت و درگیری‌های پایین، نتوانستند آن دید کلی را رویایی رایج‌آکنند. سرعت ارسال آن عکس هم کمک کرد تا در لحظه طلایی، دیده‌شود، چیزی که بسیاری از همکاران به دلیل کندی در ارسال، از دست دادند.

- مشهد، قطب خاموش عکاسی ایران**

گلی مشهد را پس از تهران، مهم‌ترین قطب عکاسی کشور می‌داند. این برتری نه ادا

دوربین‌های سنگین خود، سعی می‌کنند لحظه‌ای را شکار کنند که سال‌ها بعد، مردم با دیدن آن، دوباره هیجانشان را حس کنند. در این گزارش شهرآرا، با چهار عکاس مطرح مشهد گفت‌وگو کرده‌ایم تا از زبان خودشان بشنویم که در قلب این رویداد تاریخی، چه می‌گذرد و ثبت این لحظات با چه فرصت‌هایی روبه‌رو خواهد بود.

- لژوم برتری «رسالت‌ثبت» بر «احساسات شخصی»**

حسن صلواتی، عکاس خبری و مستندنگار مشهدی، معتقد است: در حالی که عکاس خبری به دنبال سرعت در انتشار و ثبت لحظه‌ای واقعه است، عکاس مستند با زاویه‌ای عمیق‌تر به دنبال روایت تاریخ است؛ اما در هر دو صورت، بدون حمایت ساختاری، ثبت این رویدادها علاوه بر فرصت‌هایی با چالش جدی هم روبه‌رو خواهد بود.

وی در ادامه با اشاره به تجربه موفق حضور در مراسم اربعین، می‌گوید: در مراسمی مثل اربعین، سازوکار کارت تردد به قدری شفاف است که عکاس با یک کارت دارای هویت (شامل عکس، کد و مشخصات)، به راحتی از موانع عبور می‌کند. در رویدادهای مهم در مشهد مثل تشییع پیکر رهبر شهید توقع می‌رود که چنین شرایطی برای عکاسان و به خصوص عکاسان بومی فراهم شود.

وی در ادامه با اشاره به تجربه موفق حضور در مراسم اربعین، می‌گوید: در مراسمی مثل اربعین، سازوکار کارت تردد به قدری شفاف است که عکاس با یک کارت دارای هویت (شامل عکس، کد و مشخصات)، به راحتی از موانع عبور می‌کند. در رویدادهای مهم در مشهد مثل تشییع پیکر رهبر شهید توقع می‌رود که چنین شرایطی برای عکاسان و به خصوص عکاسان بومی فراهم شود.

وی در ادامه با اشاره به تجربه موفق حضور در مراسم اربعین، می‌گوید: در مراسمی مثل اربعین، سازوکار کارت تردد به قدری شفاف است که عکاس با یک کارت دارای هویت (شامل عکس، کد و مشخصات)، به راحتی از موانع عبور می‌کند. در رویدادهای مهم در مشهد مثل تشییع پیکر رهبر شهید توقع می‌رود که چنین شرایطی برای عکاسان و به خصوص عکاسان بومی فراهم شود.

- هشدار درباره فراموشی اسناد تاریخی**

صلواتی با ابراز نگرانی از آینده آرشیوهای تصویری رویدادهای مشهد، تأکید می‌کند: نباید دلخوش به وایرال شدن عکس‌های موبایلی در فضای مجازی بود. عکس موبایلی بعد از ۲۴ ساعت فراموش می‌شود و به دلیل کیفیت پایین، قابلیت چاپ در اسناد و کتاب‌های تاریخی را ندارد. اگر امروز زمینه برای فعالیت پنجاه عکاس حرفه‌ای (از رسانه‌های مختلف) فراهم نشود، ۱۰ یا بیست سال دیگر چیزی برای عرضه نخواهیم داشت.

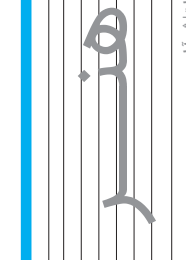
او پیشنهاد می‌دهد: لازم است با یک سازوکار واحد، کارت هولوگرام دار و معتبر برای عکاسان رسانه‌ای صادر شود تا همه نیروهای انتظامات ملزم به همکاری با آن‌ها باشند. همچنین پس از رویداد، باید نهادی متولی جمع‌آوری، سامان‌دهی و انتشار این آثار در قالب کتاب یا نمایشگاه باشد، زیرا سایت‌ها و سرورها دوام ندارند. اما کتاب‌سندی است که برای تاریخ باقی می‌ماند.

آقای شهید ایران

ا**ش****ن****ه****۱۱****SHAHRAANNEWS.IR**

که در وقایع سال‌های اخیر به اثبات رسیده است. مشهد امروز بیشترین میزان عکاسان متخصص کشور را در خود جای داده است. چه در عکاسی خبری، چه در عکاسی هنری و مستند، مشهدی‌ها حرف‌های زیادی برای گفتن دارند. در جریان تشییع پیکر شهید سلیمانی و شهید رئیسی، جهان شاهد بود که چگونه عکس‌های عکاسان مشهدی، روایتگر اصلی این رویدادها در رسانه‌های بین‌المللی بودند. ما در مشهد، عکاسانی داریم که هم کادر و هم حس را می‌شناسند.

- لژوم برتری «رسالت‌ثبت» بر «احساسات شخصی»**

حسن صلواتی، عکاس خبری و مستندنگار مشهدی، معتقد است: در حالی که عکاس خبری به دنبال سرعت در انتشار و ثبت لحظه‌ای واقعه است، عکاس مستند با زاویه‌ای عمیق‌تر به دنبال روایت تاریخ است؛ اما در هر دو صورت، بدون حمایت ساختاری، ثبت این رویدادها علاوه بر فرصت‌هایی با چالش جدی هم روبه‌رو خواهد بود.

وی در ادامه با اشاره به تجربه موفق حضور در مراسم اربعین، می‌گوید: در مراسمی مثل اربعین، سازوکار کارت تردد به قدری شفاف است که عکاس با یک کارت دارای هویت (شامل عکس، کد و مشخصات)، به راحتی از موانع عبور می‌کند. در رویدادهای مهم در مشهد مثل تشییع پیکر رهبر شهید توقع می‌رود که چنین شرایطی برای عکاسان و به خصوص عکاسان بومی فراهم شود.

وی در ادامه با اشاره به تجربه موفق حضور در مراسم اربعین، می‌گوید: در مراسمی مثل اربعین، سازوکار کارت تردد به قدری شفاف است که عکاس با یک کارت دارای هویت (شامل عکس، کد و مشخصات)، به راحتی از موانع عبور می‌کند. در رویدادهای مهم در مشهد مثل تشییع پیکر رهبر شهید توقع می‌رود که چنین شرایطی برای عکاسان و به خصوص عکاسان بومی فراهم شود.

وی در ادامه با اشاره به تجربه موفق حضور در مراسم اربعین، می‌گوید: در مراسمی مثل اربعین، سازوکار کارت تردد به قدری شفاف است که عکاس با یک کارت دارای هویت (شامل عکس، کد و مشخصات)، به راحتی از موانع عبور می‌کند. در رویدادهای مهم در مشهد مثل تشییع پیکر رهبر شهید توقع می‌رود که چنین شرایطی برای عکاسان و به خصوص عکاسان بومی فراهم شود.

- هشدار درباره فراموشی اسناد تاریخی**

صلواتی با ابراز نگرانی از آینده آرشیوهای تصویری رویدادهای مشهد، تأکید می‌کند: نباید دلخوش به وایرال شدن عکس‌های موبایلی در فضای مجازی بود. عکس موبایلی بعد از ۲۴ ساعت فراموش می‌شود و به دلیل کیفیت پایین، قابلیت چاپ در اسناد و کتاب‌های تاریخی را ندارد. اگر امروز زمینه برای فعالیت پنجاه عکاس حرفه‌ای (از رسانه‌های مختلف) فراهم نشود، ۱۰ یا بیست سال دیگر چیزی برای عرضه نخواهیم داشت.

او پیشنهاد می‌دهد: لازم است با یک سازوکار واحد، کارت هولوگرام دار و معتبر برای عکاسان رسانه‌ای صادر شود تا همه نیروهای انتظامات ملزم به همکاری با آن‌ها باشند. همچنین پس از رویداد، باید نهادی متولی جمع‌آوری، سامان‌دهی و انتشار این آثار در قالب کتاب یا نمایشگاه باشد، زیرا سایت‌ها و سرورها دوام ندارند. اما کتاب‌سندی است که برای تاریخ باقی می‌ماند.

نگارستان

رویداد هنری «حصن‌حصین» با حضور اساتید خوش‌نویس مشهدی در نگارخانه رضوان برگزار شد

تلاقی خوش‌نویسی با معنویت

ریحانه موسوی

بعضی رویدادهای هنری فقط برای تماشای آثار نیستند، بلکه می‌توان لحظه به لحظه شکل‌گرفتن یک اثر را هم از نزدیک مشاهده کرد. نگارخانه رضوان میزبان رویداد «حصن‌حصین» بود؛ جایی‌که اساتید خوش‌نویس مشهدی، حدیث‌نورانی «سلسله‌الذهب» را با قلم و مرکب بر صفحه کاغذ جاری کردند. هم‌زمان هنرمندان، هنرجویان و علاقه‌مندان هنر نیز در کنار آنان حضور داشتند و روند خلق آثار را از نزدیک تماشا کردند. همچنین خوش‌نویسان بنا به درخواست حضاران، عباراتی مانند «بسم‌الله الرحمن الرحیم»، «یا علی^ع»، «یا حسین^ع»، و «یا امام رضا^ع» را می‌نوشتند و به رسم یادگار به آنان هدیه می‌دادند؛ اتفاقی که فضای صمیمی‌تری به این رویداد بخشیده بود و ارتباطی نزدیک‌تر میان هنرمندان و مخاطبان شکل می‌داد.

در ادامه، گفت‌وگوی ما با برخی از اساتید حاضر در این رویداد هنری پیش‌روی شماست.

- خوش‌نویسی، هنری در مسیر خدا**

محمدعلی فراستی، رئیس انجمن خوش‌نویسان مشهد و از شرکت‌کنندگان این رویداد، درباره آن گفت: مؤسسه آفرینش‌های هنری آستان قدس رضوی و مکتب هنر رضوان امسال نیز همچون سال‌های گذشته، برنامه کنایت حدیث سلسله‌الذهب را برگزار کردند. خوش‌نویسان حاضر در این رویداد، از استادان شهرمان هستند.

وی اضافه کرد: ما در جوار حرم مطهر رضوی وظیفه داریم تاریخ را بنگاریم. این حدیث نورانی را امام رضا^ع بیان فرموده‌اند و کاتبانی در همان زمان آن را نگاشته‌اند تا امروز به دست ما برسد. در این حدیث تأکید شده است که «لااله الا...» دژ مستحکم الهی است و هرکس به این دژ وارد شود، در امنیت خواهد بود. خداوند هنر قدسی خوش‌نویسی را به ما ارزانی داشته است؛ بنابراین وظیفه داریم این هنر را در مسیر رضای او به‌کار بگیریم. این حدیث را کنایت‌کنیم و به مخاطبان ارائه دهیم. امیدواریم هنرمندانی که پس از ما می‌آیند نیز در همین مسیر گام بردارند و این حدیث زیبا و پرمعنا را به مخاطبان خود منتقل کنند.

- قلب‌های هنرمندان در گرو امام رضا^ع**

سید جلال رضوی، مدرس خوش‌نویسی، با اشاره به حضور و استقبال خوب هنرمندان و هنردوستان در این رویداد گفت: این استقبال نشان می‌دهد افراد بسیاری دل در گرو معنویت امام رضا^ع دارند. آنچه در این گردهمایی‌ها رخ می‌دهد، چه از منظر هنری و چه از منظر معنوی، شرکت‌کنندگان را سیراب می‌کند. مهم‌ترین اثر این رویداد، نزدیک‌تر شدن قلب‌های هنرمندان و هنردوستان به امام رضا^ع است.

او که علاوه بر کنایت حدیث سلسله‌الذهب، القاب امام رضا^ع را نیز به رشته تحریر درآورده است، درباره دلیل این انتخاب گفت: خواستم نشان دهم این امام بزرگوار القاب دیگری نیز با معانی گوناگون دارد. گاهی دعا می‌کنیم، اما معنای دعاها و القاب را به خوبی نمی‌دانیم. برخی از این القاب در مقاطع مختلف با حال و هوای درونی ما هم خوانی دارند و می‌توانیم ارتباط عمیق‌تری با آن‌ها برقرار کنیم.

وی درباره نقش هنرمندان در برخی شرایط خاص نیز اظهار کرد: امیدوارم هنرمندان در رویدادهای بزرگ و تاریخی حضور فعالی داشته باشند، زیرا آثار و سخنان آنان می‌تواند تأثیرگذار باشد.

- کاربرد خط ثلث در نگارش متون عربی**

عباس ضروری، پیشکسوت و مدرس انجمن خوش‌نویسان مشهد که چندین بار در این رویداد حضور داشته است، درباره تأثیر هنر خوش‌نویسی بر گرایش جوانان به مفاهیم دینی و عاشورایی گفت: اگر نسل جوان به هنر روی بیاورد و اندکی از فضای مجازی –که بخش زیادی از وقتش را به خود اختصاص داده است– فاصله بگیرد، این مفاهیم را بهتر خواهد شناخت. اگر سری به انجمن خوش‌نویسان مشهد بزنید، خواهید دید که امروز نیز جوانان بسیاری عاشق این هنر هستند و زندگی خود را با خوش‌نویسی سپری می‌کنند. وی خط ثلث را برای نگارش متون عربی مناسب‌تر دانست و افزود: البته نستعلیق نیز زیبایی‌های خاص خود را دارد، اما بیشتر خط فارسی است. متون عربی، از جمله قرآن کریم، معمولاً با خط نسخ یا ثلث نوشته می‌شوند و نمونه‌های خط ثلث را می‌توان در کتیبه‌های حرم ائمه^ع مشاهده کرد.

این هنرمند معتقد است کسانی که می‌خواهند وارد عرصه خوش‌نویسی شوند، باید همه وقت و توان خود را صرف این هنر کنند و در یک کلام، عاشق آن باشند. به گفته او، پرداختن پراکنده و گاه‌وبیگاه به خوش‌نویسی، نتیجه مطلوبی نخواهد داشت. ضروری درباره وضعیت خوش‌نویسی در مشهد نیز گفت: وضعیت این هنر در مشهد مطلوب است، اما در حوادث اخیر با ریزش هنرجویان روبه‌رو بودیم؛ زیرا کلاس‌ها تعطیل می‌شد و هنرجویان از فضای آموزشی فاصله می‌گرفتند. خوش‌نویسی هنری است که حتی یک روز دوری از مشق نیز می‌تواند باعث افت کیفیت خط شود.

در پاسخ به این پرسش که «هنرمندان معمولاً ترجیح می‌دهند در خلوت و سکوت کار کنند، در چنین رویدادهایی چگونه تمرکز خود را حفظ می‌کنید؟» اظهار کرد: در این‌گونه جمع‌ها کیفیت خط مانند زمانی که در خلوت می‌نویسم، از آب درنمی‌آید؛ زیرا زاویه میز، امکانات و نحوه نشستن چندان مناسب نیست. البته شلوغی و همهپه تأثیر چندانی بر تمرکز من ندارد.

- خط کوفی درانزوا**

فاطمه مقیمی، از استادان حاضر در این رویداد که مشغول نگارش جملاتی به خط کوفی بود، گفت: از دوران هنرجویی در این رویداد حضور داشته‌ام. به یاد دارم که این برنامه در نیشابور با حضور تعداد زیادی از هنرمندان برگزار می‌شد. اکنون نیز با حضور هشت هنرمند در مشهد برگزار می‌شود و تداوم آن را از لطف امام رضا^ع می‌دانم.

او معتقد است خط کوفی کمتر مورد استفاده قرار می‌گیرد و به تدریج در حال از دست دادن جایگاه خود است. وی افزود: دوست داریم این خط بیشتر شناخته شود و مردم به آن علاقه مند شوند. وقتی دیدم استادان در حال اجرای دیگر خطوط هستند، تصمیم گرفتم برای ایجاد تنوع، خط کوفی را انتخاب کنم تا مخاطبان با این شیوه نگارش نیز آشنا شوند. وی اجرای زنده آثار در فضاهای شلوغ را دشوار دانست و گفت: مردم علاقه دارند با ماگفت‌وگو کنند و پرسش‌های خود را مطرح کنند. به همین دلیل، کیفیت اثر مانند زمانی که در خلوت خود مان کار می‌کنیم نمی‌شود.

مقیمی در پایان اظهار کرد: در این فکر بودم که در شرایط سخت کشور چه کاری از دستم برمی‌آید، به همین دلیل، از ابتدای سال ۱۴۰۵ در اجتماعات مردمی حضور یافته‌ام. در کنار مردم بوده‌ام و برای آن‌ها پلاکارد می‌نویسم. هنرمندان بسیاری نیز این روزها در کنار مردم حضور دارند و رسالت خود را به این شکل ادا می‌کنند.

- عکس یک سند تاریخی است**

محسن بخشنده، دبیر سرویس عکس روزنامه شهرآرا و عکاس ژورنالیست مشهدی، درباره ظرفیت عکاسی از تشییع پیکر رهبر شهید بیان می‌کند: در چنین رویداد بزرگی، آنچه در ذهن مردم ماندگار می‌شود فقط خود اتفاق نیست؛ بخشی از ماندگاری رویداد، به عکس و عکاس برمی‌گردد. فیلم‌ها ممکن است در دسترس عموم باشند، اما معمولاً عکس‌ها بیشتر دیده می‌شوند و زودتر به حافظه جمعی راه پیدا می‌کنند.

به گفته او، واقعیت این است که عکس، هم ثبت تاریخ و هم سند است؛ یعنی وقتی از یک واقعه بزرگ مثل یک تشییع‌گسترده در مشهد، یا حتی درباره تعداد جمعیت، کیفیت حضور و فضای رویداد حرف می‌زنیم، همیشه می‌شود به تصاویر قابل استناد تکیه کرد. در حقیقت، زاویه دید و نگاه عکاس، بعد دیگری از همان لحظه تاریخی را به مخاطب می‌دهد؛ مخاطب می‌تواند دوباره آن اتفاق را مرور کند.

بخشنده با تأکید بر پتانسیل عظیم عکاسان مشهدی در چنین اتفاقات مهم تاریخی اظهار می‌کند: ظرفیت عکاسی در مشهد فوق‌العاده بالاست. نه از نظر دانش، نه امکانات و نه توانمندی شخصی عکاسان. هیچ کمبودی نسبت به سایر نقاط کشور نداریم. عکاسان بومی مشهد به دلیل شناخت عمیق از شهر، انتخاب‌های بهتری در زاویه دید و لوکیشن‌های عکاسی خواهند داشت. این یک مزیت بزرگ است که امیدواریم مسئولان به خوبی از آن استفاده کنند.

- به رسمیت شناختن عکاسان خبری و آزاد**

دبیر سرویس عکس شهرآرا با اشاره به ضرورت دیده شدن عکاسان در مراسم مهم، بیان می‌کند: برای مراسمی مانند تشییع رهبر شهیدانقلاب که حجم عظیمی از جمعیت وشکوه‌دار برمی‌گیرد، هیچ عکاسی به تنهایی نمی‌تواند ادعا کند آن را به‌طور کامل پوشش داده است. در چنین شرایطی، رسانه‌های داخلی و خارجی، از جمله رسانه‌های مستقر در تهران، برای ثبت بهترین تصاویر مشارکت خواهند کرد.

او تأکید می‌کند: با این حال، نباید انحصار ثبت تصاویر را تنها به عکاسان خبری داد. عکاسان آزاد توانایی بالایی در ثبت وقایع دارند و حضور آن‌ها می‌تواند به رویداد کمک کند. هرچه تعداد دوربین‌ها و نگاه‌های ثبت‌کننده بیشتر باشد، ارزش سندیت موضوع بالاتر می‌رود. بخشنده با در نظر گرفتن سابقه و تجربه عکاسان خبری، اظهار می‌کند: عکاسان خبری سال‌ها در این حوزه خاک خورده‌اند و با زیربوم این شهر و فضای آن آشنا هستند. شاید بتوان گفت در مواردی که نیاز به پوشش هوایی یا دسترسی به نقاط خاص وجود دارد، اولویت با این عزیزان است. تجربه‌ای که از تشییع سردار سلیمانی و سپس تشییع شهید رئیسی به دست آمد، نشان داد که با هماهنگی بهتر، می‌توان خروجی تصویری بسیار بهتری داشت.

- فراتر از فشردن یک دکمه**

میلاذ سمنگانی، عکاس مشهدی که سال‌ها در حوزه عکاسی رسانه فعالیت می‌کند، درباره رویارویی با وقایع مهم و ثبت عکس از رویدادها با بیان

